05/09/2020

Ο μαρτυρίω τελειωθείς Άνθιμος

/ Γνώμες

Του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Στις 3 Σεπτεμβρίου η Αγία μας Εκκλησία, η ορθόδοξη μάνα μας, μνημονεύει τα πιστά παιδιά της που βρίσκονται στην Εκκλησία των Πρωτοτόκων και, μαζί με τον Αρχιποίμενα Κύριο, συνεχίζουν στο ουράνιο θυσιαστήριο την αναίμακτη ιερουργία. Μνημονεύει τον Άγιο Ιερομάρτυρα Άνθιμο, Επίσκοπο Νικομηδείας της Βιθυνίας, ο οποίος, όπως μας σημειώνει ο ιερός συναξαριστής, «βρισκόταν τη νύχτα των Χριστουγέννων μαζί με 20000 πιστούς (οι εν Νικομηδεία καέντες μάρτυρες) στον ναό ο οποίος πυρπολήθηκε» και ο οποίος διασώθηκε κατά ένα θαυμαστό τρόπο. Αργότερα συνελήφθη και υπέστη φρικτά μαρτύρια από τον αυτοκράτορα Μαξιμιανό και τέλος αποκόπηκε η τιμία του κεφαλή και προστέθηκε στους μάρτυρες του Εσφαγμένου Αρνίου.

Μνημονεύουμε μαζί τον Άγιο Ιερομάρτυρα Άνθιμο εμείς, που κατοικούμε εδώ στο μετερίζι της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού, την πολύπαθη και ακριτική Καστοριά

που υποφέρει καθημερινά από σωρεία προβλημάτων, μνημονεύουμε και θυμόμαστε τον Εθνομάρτυρα Άνθιμο, Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίου Νικολάου Σλιβένης, που στις 8 Μαρτίου του έτους 1905 κατακρεουργήθηκε μαζί με τον μοναχό Δαμιανό, γιατί απλούστατα έμειναν πιστοί στην Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο και δεν δέχτηκαν τη βουλγαρική εξαρχεία.

Γράφει ο εθνεγέρτης του Μακεδονικού Αγώνα, Μητροπολίτης Καστορίας Γερμανός Καραβαγγέλης στον Πατριάρχη Ιωακείμ τον Γ' : «Αρχομένου του 1905 έτους, καίεται ολόκληρος η ιερά μονή Τσιριλόβου, μετ' ολίγον η μονή Ζηκοβίστης, μετ' ολίγον πυρπολείται η μονή Σλιβένης, φονεύονται οι μοναχοί, ο ογδοηκοντούτης ηγούμενος κατακερματίζεται και το στόμα αυτού επληρώθη εκ των ακαθαρσιών των καθαρμάτων» (Απομνημονεύματα Γερμανού Καραβαγγέλη, εκδ. Μπαρμπουνάκη, σ. 112).

Και σκέπτομαι σήμερα, 3 Σεπτεμβρίου 2020, με όλα αυτά τα οποία συμβαίνουν στον τόπο μας, με την πανδημία, με τις ενοχλήσεις των γειτόνων μας οι οποίοι θέλουν να καλύπτονται από τους ισχυρούς της γης και μας βλέπουν πάντοτε με το ασπράδι του ματιού τους, σκέπτομαι τι κάναμε εμείς γι' αυτούς τους αφανείς ήρωες, οι οποίοι θυσιάστηκαν για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι!

Κάποιοι, μάλιστα, εκ του ιερού καταλόγου – για να μην λέμε ονόματα – δεν τέλεσαν ούτε τρισάγιο, ούτε ήθελαν ακόμη σε αυτόν τον τόπο της θυσίας να ακούγονται τα ονόματά τους. Θέλησαν, μάλιστα, να εξαφανίσουν και τα μαρτυρικά τους λείψανα, για να μην ενοχλούν όλους εκείνους που ονειρεύονταν μια άλλη Μακεδονία, εκτός της ελληνικής…

Δεν θα έπρεπε να σταθούμε με ιδιαίτερο σεβασμό σε αυτόν τον αιματοβαμμένο τόπο, που φθίνει συνεχώς και αντιμετωπίζει σωρεία προβλημάτων από την ανεργία, την αστυφιλία, τη μετανάστευση, τις δύσκολες χειμερινές καιρικές συνθήκες, τη φτώχεια, τις ασθένειες και τα τόσα άλλα προβλήματα; Κάποτε αυτός ο τόπος προσέφερε πολλά στον εθνικό κορβανά…

Δεν θα έπρεπε να παρουσιάσουμε στους νεοέλληνες όλες αυτές τις ηρωικές μορφές ή ακόμη να αναδείξουμε αυτό το ιστορικό Μοναστήρι που κάηκε από τις ορδές των βαρβάρων, εις μνημόσυνον όλων των ηρωικώς πεσόντων;

Δεν θα έπρεπε να αναστηλωθεί αυτό το καμένο Μοναστήρι, στο οποίο αχνίζουν ακόμη τα αίματα των μαρτύρων και των ηρώων της πίστεώς μας;

Δεν θα έπρεπε ο τόπος όπου τάφηκε ο Παύλος Μελάς, ο πρωτομάρτυρας της μακεδονικής ελευθερίας, να γίνει ένας τόπος προσκυνήματος, όχι μόνο για τους

Καστοριανούς, αλλά για όλους τους Έλληνες;

Πώς θα γιορτάσουμε τα 200 χρόνια της εθνικής μας παλιγγενεσίας όταν αγνοούμε την ιστορία του τόπου μας;

«Γιατί ιστορία είναι να νοιώθεις την καταγωγή σου, τη συνέχεια του εθνικού εγώ σου, την ιστορία που σου κάνει συνειδητό το πέρασμα του έθνους σου μέσα στους αιώνες» (Ίων Δραγούμης). Είναι λοιπόν καιρός να σώσουμε την ιδιοπροσωπία μας και, αρνούμενοι τον ιστορικό και πολιτισμικό ακρωτηριασμό και βιασμό μας, να σώσουμε εν τέλει την ψυχή, την σύνολη ύπαρξή μας. (Θεολόγος – Εκκλησιαστικός Ιστορικός – Νομικός κ. Ιωάννης Ελ. Σιδηράς).

Καιρός λοιπόν να σώσουμε την ιδιοπροσωπία μας, να κρατήσουμε ότι μας απέμεινε, γιατί η ιστορία θα είναι αδέκαστη απέναντί μας, είτε είμαστε κληρικοί, είτε είμαστε άρχοντες και αρχόμενοι. Οφείλουμε να σκύψουμε στην ιστορία του τόπου μας και να κρατήσουμε αυτό που κερδήθηκε με θυσίες και αίμα.

Αιωνία η μνήμη του ιερομάρτυρος και εθνομάρτυρος Ανθίμου και όλων των επωνύμων και ανωνύμων μαρτύρων και εθνομαρτύρων!